

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

Conceptio B. V. Mar. 8. Decembr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

pliceas Deo. Probitas debet cum mansuetudine & morum honestate conjungi, & hæc mansuetudo est quasi fundamentum Christianæ virtutis.

2. Nihil non egit, ut Mediolanensi Episcopatu non oneraretur, at Deo vocanti resistere non potuit. Ejus exemplo fuge honores, sed ne te præbeas contumacem, si te vocaverit Deus. Inspice imaginem Sancti hujus. Innititur Sacræ Scripturæ, ut doceat, Evangelii præceptis, non propriæ prudentiæ innitendum est. Manum auri admovet, ne vanos audiat sermones cæli intuetur, unde totus pendet.

3. Cùm hic sanctus propiùs abesset à morte. *Non ita* (inquit) *inter vos vixi ne pudeat me vivere, nec timeo mori, quoniam Dominum bonum habemus.* An auderes eadem de te dicere? An Deo probatur tuus vivendi modus? Quid tibi conscius es? Scrutare conscientiam tuam. *Incorruptus Iudex conscientia, cum adversus homines exurgit, clarâ voce clamat & accusat & ostendit, & ante oculos scribit magnitudinem peccatorum.* Chrysof.

CONCEPTIO B. V. MAR.

8. Decembr.

Signum magnum apparuit in cælo; mulier amicta sole, & luna sub pedibus ejus, & in capite ejus, corona stellarum duodecim.

Apoc. cap. 12.

Specu-

Speculum sine macula ostendimus, Virgi-
 nem conceptam. Festi huius diei originē,
 quæ sub annum cœpit millesimum ac septua-
 gesimum, sic habe. Wilhelmo Nortmanno-
 rum Duce Angliâ potente, missus ab hoc
 Helsinus Præsulest, qui hostium numerum
 ac robur exploraret. Dum facit hic imperata,
 forte per eos dies gravi tempestate jactatus.
 Nulla aliunde ope affulgente, Stellam maris
 Mariam vocat. Adest pro hac è cælo Nicolaus,
 spondet manum Naufrago, si Virginis con-
 ceptæ diem habiturum se festum spondeat. Il-
 lico convenitur. Subsedit mare, enarat & vo-
 ta Helsinus Sospitatrici exsolvit. Atque hæc
 initia amphora D. Anselmus fecit: amplissi-
 mis deinde indulgentiis ornavit Sixtus IV.
 Pont. Max. in VIII. continuos dies, quose-
 tiam ipsos luculento Miraculo Numen pro-
 bavit. Etenim Nicolaum Pratensem memo-
 rant ad icona Immaculatæ Virginis rosam cū
 his precibus deposuisse, vellet, juberet, si gra-
 tum ei esset, octo dies memoriam Conce-
 ptionis suæ agi, nunquam eo anno rosa illa
 marcesceret, floruit semper, & cum rosa etiam
 multorum etiamnum in hanc diem pietas flo-
 ret, quam ipsa ædium limina in Hispania his
 verbis loquuntur: *Benedictum sit S. Mysterium im-*

maculata Conceptionis Mariae. Quid? quod aliter sentientes DD. rectius nuper ab Hispanis infantibus erudiri vidimus. Se certe accuset, qui maculam hodie videt; suam dicat: Non habet purum, sed ostendit maculas, speculum. *Ex Baron. & Spinello.*

MEDITATIO.

De Immaculata Conceptione B. V.

1. **D**eus potuit Mariam ab omni peccato præservare, utpote qui sit omnipotens nihilque non possit fieri in hoc mysterio. O Mater Salvatoris! vix me præ gaudio contineo, quod in conceptu tuo peccatis vacua divinis gratiis redundâris. Absit, ut eradam aliquando fuisse te peccato fœdatam.

2. *Deus debuit* facere ipso decoro postulante, ut originali peccato careret Maria. An permisisset Pater, ut Filia sua, & mater filii sui. demonis mancipium fuisset? Quid? Dæmon sponsam Spiritûs Sancti deturpare ausus esset? Quid? Templum, ubi divinitas corporaliter erat habitatura, peccato fuisset pollutum? Dei major est in Mariam amor, nec dubita de Conceptione Immaculata & cogita si Deo curæ fuit ut ne vel momento viveret mater Dei cum macula quantum odium sit Dei erga malos sordibus peccati diu inhærentes.

3. *Deus fecit* singularem hanc gratiam Mariæ. Ita censet universa Ecclesia. An is ego sum, qui alienum ab Ecclesia iudicium habere velim? Ah! nunquam, sed doleo, quòd, purissima cum sis, animus meus tot sordi-

sordibus inquinatus sit. In peccatis conceptus sum, in peccatis. Vivo, & haud scio an moriturus sim in peccatis. Ad te confugio, scio enim, quòd, qui ad Mariam accesserit, impossibile est, ut pereat, haec est tota ratio spei mea Bern.

S. SYRUS Episcop.

9. Decembr.

Cum dilexisset suos qui erant in mundo, in finem dilexit eos. Ioan. 13.

S Acra nostra Syrus à D. Hermagora est edo-ctus ipse Papienses docuit, multum ea in re S. Juventii opera usus, quem sociam expeditionis Hermagoras addiderat, cuique à morte Syrus noster medius Martyres inter triumphare est visus. Veronâ transeunti, ut de fide nostra dicenti fidem haberent incolæ, testem è tumulto mortuum exivit, & cum primùm Papiam est ingressus, senis civibus gravissimè decumbentibus salutem corporis, multò pluribus deinde animorum tulit, qui verbis mirisque eius modi inducti facilè Christianis accesserunt; tunc praesertim, cum novo hospiti cedere hospitem Orcinum viderunt, qui è puero Syri imperio illico adergastula sua migravit. Adde è plurimis aliis illud, quod nuñ

A a 4

Papien-